

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال - افغانستان
۲۰ جولای ۲۰۱۶

در افغانستان چه می گذرد؟

۳۰۹

۸۵۰ هزار معتاد زن، لکه ننگ دیگری بر جبین دولت پوشالی کابل

"سلامت عظیمی" وزیرک وزارت نام نهاد «مبارزه با مواد مخدر» دولت پوشالی در کنفرانسی که به نام هفته «بسیج ملی مبارزه با مواد مخدر» برگزار گردیده بود، با دیده درائی اعلان نمود که طبق تحقیق انجام شده، ۳۶۰۰۰۰۰۰ افغان به مواد مخدر مبتلا گردیده که از این میان ۸۵۰۰۰۰ آن را زنان و ۱۱۰۰۰۰ آن را کودکان تشکیل می دهند. این تعداد معتاد ۱۲ درصد کل نفوس کشور را در بر می گیرد. به گفته مالکان دولت پوشالی، فقر، بیکاری، خشونت های خانوادگی، ناامنی و مهاجرت های اجباری عوامل اعتیاد به مواد مخدر اند و باید مردم برای محو و کاهش مواد مخدر با آنها همکاری نمایند!!

در این گزارش دو موضوع باید واضح گردد. اول این که بی کفایتی، بیکاری و شایستگی دولت مستبد و وابسته به مرداری های امپریالیستی نیروهای اشغالگر به رهبری دو دلکی به نام عبدالله و غنی که حاضراند با هر ساز اشغالگران و کشور های همسایه برقصد، به حدی واضح و آشکار گردیده که در هیچ زمینه ای نه تنها کوچکترین دستاوردی نداشته بلکه کشور را به قهقراء سوق داده و هیچ روزنه ای برای بیرون رفت از وضعیت به شدت متشنج و ناهنجار کنونی دیده نمی شود.

تاریخ خونین کشور های وابسته مخصوصاً کشور در بند ما به کرات ثابت ساخته که دولت های وابسته و پوشالی هرگز غمخوار توده های پابرنه و زحمتکش نمی باشند. چنین دولت هائی جز تطبیق مو به موی سیاست های بادارانشان حق انجام دادن کوچکترین اقدام مستقلانه را ندارند.

مافیای مواد مخدر جهانی در رأس آن امپریالیست های اشغالگر با استفاده از حربه ای به نام «وزارت مبارزه با مواد مخدر» به شدت توريد و توليد مواد مخدر را در افغانستان اشغالی تحت کنترول گرفته و سالانه از این مدرک اضافه از ۴۰۰ میلیارد دالر نصیب آنها می گردد. به همین دلیل هر زمانی که عرضه مواد مخدر در بازار های جهانی افزایش یابد، عملکرد چوکره های آنها در دولت پوشالی علیه کشت و توريد مواد مخدر شدید گردیده و با راه اندازی هیاهو و گلوپارگی های بسیار کشتزار های مورد نظر مواد مخدر را نابود کرده و تلاش می نمایند تا عرضه را تحت کنترول

بگیرند، معکوس آن هر زمانی که تقاضا به این ماده زهری در بازار های جهانی افزایش یابند، به همان اندازه تلاش ها برای گسترش تولید و تورید آن بیشتر می شوند.

دوم این که دولت پوشالی کابل که بوی تعفن وابستگی و سرسپردگی آن به عرش رسیده برای برانث از زنگ زدگی سیاست های وابستگی، تلاش می کند که ناکارائی و پوسیدگی سیاست های خود را به گردن توده های زحمتکش و ستمدیده کشور ببندازد. به همین دلیل است که عوامل افزایش شمار افراد معتاد به مواد مخدر را در خشونت های خانوادگی، بیکاری، فقر و مهاجرت های اجباری عنوان می کند، در حالی که کسی نیست از این اعجوبه های خیانت و جنایت بازخواست کند که مسؤول افزایش بیکاری، فقر گسترده، مهاجرت های اجباری، قتل و کشتار توده ها و بالاخره افزایش خشونت های خانوادگی و اضمحلال کانون گرم خانواده؛ مسؤول همین کمتر از ۵ درصدی اند که عملاً بر اریکه قدرت تکیه زده و با تطبیق سیاست های بادرانشان به زندگی های افسانه ئی دست یافته و خون بیشتر از ۹۵ درصد از توده های زحمتکش و ستمدیده کشور را در شیشه کرده اند.

برای رهائی از حاکمان چنین دولت هائی، یگانه راه اتحاد و همبستگی آزادیخواهان، روشنفکران، انقلابیون، نیرو های مترقی و توده های زحمتکش و ستمدیده ای اند که زهر کشنده این جانوران زندگی آنها را به دوزخ سوزان مبدل نموده اند و تا زمانی که چنین همبستگی برای راندن درنده های اشغالگر و حاکمان مستبد داخلی به وجود نیابند و انقلاب گسترده ملی – دموکراتیک راه اندازی نگردد، رهائی از زنجیر های آتشین استعمار و استثمار هرگز میسر نگردیده و کماکان زندگی نکبت بار را باید تحمل نماییم.